Oğlan ve Gece Yarısı Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Gece Yarısı Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Oliver uyuyamıyordu. Yatağında yatıyor, penceresinin dışındaki baykuşun yumuşak ötüşünü dinliyordu. Mavi çizgili pijamaları sıcacıktı ve gri battaniyesini sıkıca tutuyordu. Sonra gümüşi bir şekil pencere kenarına kondu. Işıldayan altın gözlü, benekli tüylü bir baykuştu. Baykuşun göğsünde küçük bir deri çanta asılıydı.

Baykuş gözlerini kırpıştırdı ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Oliver, ben Gece Yarısı Baykuşu'yum. Unutulmuş rüyaları korurum.' Oliver'ın ela gözleri kocaman açıldı. 'Rüyalar mı?' diye fısıldadı. Baykuş çantasını açtı ve içindeki minik ışık kavanozları parıldadı. 'Her kavanozda bir rüya var,' dedi baykuş. 'Ama bir rüya kayıp ve bir çocuk o olmadan korkuyor.'

Oliver doğruldu. 'Korkmuş bir çocuk mu?' diye sordu. Baykuş başını salladı. 'Mia adında küçük bir kız. Rüyası ona cesur hissettiriyor, ama rüya kayıp gitti.' Oliver gri battaniyesine, sonra baykuşa baktı. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu. Baykuşun altın gözleri yumuşadı. 'Evet, Oliver. Sen nazik ve meraklısın. Benimle gel.'

Baykuş kanatlarını açtı ve Oliver serin bir esinti hissetti. Birdenbire, yüksek rafları ve pırıldayan ışıkları olan kocaman bir kütüphanenin önünde durdular. 'Burası büyülü kütüphane,' dedi baykuş. 'Her kitapta bir uyku macerası saklı.' Oliver'ın kalbi hızlı çarptı. 'Mia'nın rüyasını nasıl bulacağız?' diye sordu. Baykuş kanadıyla işaret etti. 'Her kitabı aramalıyız.'

Oliver ve baykuş rafların arasında yürüdüler. Kitaplar havada süzülüyor ve fısıldıyordu. Oliver kırmızı bir kitaba dokundu ve uçan atlar rüyası fışkırdı. 'Bu değil,' dedi baykuş. Devam ettiler. Oliver biraz korktu ama baykuşun yumuşak ışığı onu rahatlattı. 'Bulacağız,' dedi cesur olmaya çalışarak.

Sonra Oliver yeşil bir kitap açtı. Kurabiye pişiren dost canlısı bir ejderha rüyası belirdi. Oliver gülümsedi. 'Bu güzel bir rüya,' dedi. Baykuş başını salladı. 'Ama aradığımız bu değil.' Aramaya devam ettiler. Oliver'ın çıplak ayakları yerde yumuşça ilerliyordu. Korkularla adım adım yüzleşebileceğini anlamaya başladı.

Mavi bir kitap Oliver'ın dikkatini çekti. İçinde, sakin bir denizde süzülen yıldızlı bir kayık rüyası vardı. 'Mia bunu sevebilir,' dedi. Baykuş başını salladı. 'Mia'nın rüyası özeldir. Ona güvende hissettirir.' Oliver kendi battaniyesini düşündü. 'Anlıyorum,' diye fısıldadı. 'Korkular gerçektir ama arkadaşlar yardım eder.'

Baykuş Oliver'ı karanlık bir köşeye götürdü. Oliver'ın kalbi güm güm attı. 'Mia'nın rüyası burada mı?' diye sordu. Baykuşun ışığı tozlu bir rafı aydınlattı. Küçük bir kitap titriyordu. 'Saklanıyor,' dedi baykuş. 'Rüya utangaç çünkü Mia korkuyor.' Oliver derin bir nefes aldı. 'Cesur olabilirim,' dedi. Kitaba uzandı.

Oliver kitaba dokununca kitap parladı. Minik bir rüya belirdi—dost canlısı bir baykuşun olduğu bir bahçe rüyası. 'İşte bu!' dedi baykuş. Ama rüya hızla kaçtı. 'Korkuyor,' dedi Oliver. Korktuğunda nasıl hissettiğini hatırladı. 'Nazik olalım,' dedi. Baykuş başını salladı. Birlikte rüyanın peşinden gittiler.

Rüya onları yumuşak halılı, sıcacık bir köşeye götürdü. Oliver oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Sorun değil, küçük rüya. Mia sana ihtiyaç duyuyor.' Rüya titreşti ve yavaşça yaklaştı. Oliver onu avuçlarına aldı. Baykuşun altın gözleri parladı. 'Aferin, Oliver. Onun korkusunu anlaman bulmanı sağladı.' Oliver gülümsedi.

Şimdi rüyayı Mia'ya geri götürmeleri gerekiyordu. Baykuş bir pencere açtı ve geceye uçtular. Ay parlaktı ve yıldızlar pırıldıyordu. Oliver rüyayı dikkatle tutuyordu. 'Mia iyi olacak mı?' diye sordu. 'Rüyası geri dönünce cesur hissedecek,' dedi baykuş. Küçük bir evin yanına kondular ve parmak uçlarında içeri süzüldüler.

Mia yatağında yatıyor, pelüş tavşanına sıkıca sarılıyordu. Kıvırcık siyah saçları dağınıktı ve minik yıldızlı krem rengi bir gecelik giyiyordu. Endişeli görünüyordu. Oliver rüyayı nazikçe yanına koydu. Rüya parladı ve Mia'nın yüzü gevşedi. Uykusunda gülümsedi. 'Rüyası geri döndü,' diye fısıldadı Oliver. Baykuş başını salladı. 'Cesur hissetmesine yardım ettin.'

Mia'nın gözleri bir anlığına açıldı. Baykuşu ve Oliver'ı gördü. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı tavşanına sarılarak. Sonra tekrar uykuya daldı. Baykuş Oliver'a döndü. 'Cesaretin var,' dedi. 'Ve nezaketin. En iyi cesaret türü budur.' Oliver içten içe ısındı. 'Korkularla yüzleşilebileceğini öğrendim,' dedi. 'Biraz yardımla.'

Baykuş Oliver'ı eve uçurdu. Pencere kenarına konduklarında baykuş ona minik, parlayan bir kavanoz verdi. 'Senin için bir rüya,' dedi. 'Bu geceyi hatırlaman için.' Oliver baykuşa sarıldı. 'Seni tekrar görecek miyim?' diye sordu. Baykuşun gözleri pırıldadı. 'Ne zaman cesarete ihtiyaç duyarsan, yıldızlara bak.' Sonra uçup gitti.

Oliver yatağına tırmandı ve kavanozu tuttu. Mia'yı ve onun rüyasını düşündü. Yardım ettiği için gurur duydu. Gri battaniyesi ekstra sıcak geldi. Gözlerini kapattı ve gülümsedi. Korkutucu duygularla bile arkadaşlardan biraz yardım alarak yüzleşilebileceğini biliyordu. Kısa süre sonra derin bir uykuya daldı.

Sabah Oliver güneşle uyandı. Küçük kavanoz rafında duruyor, yumuşakça parlıyordu. Gece Yarısı Baykuşu'nu ve korkmuş çocuğu hatırladı. Kendini eskisinden daha cesur hissetti. Rüyaların önemli olduğunu ve başkalarına yardım etmenin de öyle olduğunu biliyordu. Ve korkularını anladığında cesaretin büyüdüğünü biliyordu.